ab hmūdo p̃ꝛtēptū q̃si a monumento feti do. sic fuit paul⁹. qꝛ oia fetida reputās dic̄ Oia arbitrat⁹ sū vt stercora. Et his ihs oc currit ꝓsolādo et adiuuādo eos Isa. lxiiij. Occurristi letāti ⁊ faciēti iusticiā. Hz au diam⁹ q̄d ꝛ ō istz mulieribꝫ. qꝛ ille accedē tes tenuerūt pedes iesu. p q̄d significat ꝗ ta les debēt ī opibꝫ suis accedere miscōiaz ōi ⁊ iusticiā. vt dicāt cū ps̄. Miscōiaz ⁊ iudi ciū cātabo tibi dñe. Tertio apparuit petro vt ꝛ h Luc̄. vlt. Nescit tm̄ qn̄ aut qūo. Et ista apparitio est ꝓsolatio pctōꝝ. Dicit em̄ Ber. Mag dignatio dñi ꝗ ei spēalr p̄ ceterz voluit apparere quē de negatōe p̄ cete rz rea ꝓscia ꝓfūdebat. Significat g̃ ista ap paritio statū penitētiū. nā qꝛ petr⁹ a ꝓspec tu dñi exiuit foras ⁊ cepit flere. meruit istā dñi apparitionē. Hz q̄re eū pmiserat cade re q̄ cū p̄ ceterz pl⁹ dilexit. Rūdeo ꝓm Bre. Qꝛ in h magne pietatz dispēsatōez ostēdit dñs ꝗ eū quē cūctevoluit p̄ficere ecclie p̄ misit cadere. vt i sua culpa disceret qualit alijs debeat misereri. Eccli. xxxj. Intellige q̄ sunt proximi tui ex te ipo. Vñ dido enee rūdit. Nō ignara mali miseris succurrere disco. Ex q̄ infero ꝗ licet meli⁹ sit hīe pla tū innocentē q̄ntū ad ꝓtutē intercessionis apud deū. tm̄ meli⁹ est hīe penitentē q̄ntuz ad cōpassionē miseratōis. Quarto apparu it duoby discipulis in emaus eūtiby. q̄d in terp̄tat plus abiect⁹. vel desideriū ꝓsilij. ⁊ significat statū religiosoꝝ. q̄ elegerūt esse ab iecti in domo dñi magz q̄z habitare ī taber naculis pctōꝝ. ⁊ q̄ desiderāt ꝓtinue iplere ꝓsilia diuia scz paupratē. castitatē ⁊ obedi entiā. Quito apparuit vndecim discipulis simul ꝓgregatz Joh. xx. Et significat statū p̄fectoꝝ q̄ in vnū ꝓgregāt omia sua opa. et portas sensuū suoꝝ clausura discretōis cu stodiūt. Det g̃ deus vt ⁊ nobis appareat in corde p grām. ⁊ in futuro p glia. Qō ipse nobis p̄stare dignet. ⁊c.

Feria tertia pasce.

Sermo. LX

Duo ex discipulis iesu ibant ipso die resurrectōis ī castellū qō erat in spacio stadioꝝ lx. ab hierl'em nomine emaus. Luc̄. xxiiij. et Math. xxviij. et Joh. xx. Pro habenda ꝓtinuatione euangelij hesterni sciendū est vt dicit Augustin⁹ de concordia euangeli starū. Qꝛ cū maria magdalena venisset ad sepulchrum ⁊ nō inuenisset ihesum in mo numento sed solū angelū sedentē sup reuo lutum lapidem. vt dictū est heri. Maria vtiq̄z ex instinctu angeli ⁊ p̄cepto iuit sta tim ad apostolos vndecim. Et signanter locuta est Petro de resurrectōe dñi. Petr⁹ aūt audita tam expectabili reuelatōe cum iohāne ibant ad monumentū. et veniētes nō inuenerunt quicq̄z ibi nisi lintheamina inuoluta in vnū locū ibi. vt ꝛ Joban. xx. Illa aūt volens adhuc certi⁹ experiri ō re surrectione xp̄i sequebat Petrū ⁊ Johan nem. Cū illi recessissent. illa sola p̄stitit ibi lamentando ⁊ mansit. vbi statim apparue runt ei duo angeli. cū quiby ipsa colloque batur de facto pro quo venerat. Et ipa sic loquente vidit illos angelos attente aspi cientes in locū q̄ erat post eam. Illa autez ꝓsiderata attenta aspectione angeloꝝ post se. vt dicit Orige. vtiq̄z esse aliq̄d suspica batur post se. Et sic statim retrospexit ⁊ in uenit iesum stantē post se in forma ortulani. Jesus ꝓ noiauit eā noie ꝓsueto dicēs. Maria. Cui illa. Raboni. et ꝓseq̄nter vo luit osculari pedes ei⁹. sed eo nō pmittēte. illa mox cucurrit ad discipulos dicēs eis q̄ viderat. et in illo transitu eadē maria in uenit alias mulieres cū q̄by ꝓiuncta ibat p viā. Cū aūt pcessissent occurrit eis statim iesus. vt ꝛ Math. xxviij. di. eis. Auete. ⁊ pmisit eis tāgere pedes suos. p̄cepitq̄z eis vt dicerēt aplis. q̄ ⁊ fecerūt dicētes. Vidi mus dñm. Hicq̄z iam xp̄s eis bis apparu it. Tertio āt apparuit Petro redeunti a se pulcro. vt dicit Aug⁹. Licet null⁹ euange listaꝝ h dicat exp̄sse. His g̃ iam triby appa ritionibꝫ factis eodē die resurrectiōis dñi duo discipuli audita iam nouitate de re surrectione christi ab apostolis ⁊ mulieri bus. licet adhuc imp̄fecte crediderunt re surrectionē dñi quasi ex quadam dubita tione. ibant ad quoddam castellū nomine Emaus. quiby euntiby sic in via dominus apparuit eis. Et hec fuit q̄rta apparitio de qua dicit in euangelio hodierno. Duo ex discipulis iesu ⁊c. Vbi euangelista tria fa cit. Primo ostendit qūo xp̄s de se loquēti b⁹ apparuit. Secō qūo eis enarrauit scri pturas ipis dubitātiby. Tertio qūo mani festauit se ipis discūbentiby. ibi. tunc aper ti sunt oculi eorū. Quo ad pmum

dicit sic. Duo ex discipul' iesu ibāt ꝛc. Qui aūt fuerūt isti duo discipuli diuersimode sentiunt doctores. Quidā dicūt q̃ fuit vn⁹ cleophas. ꝛ alī vt dicit Theophi. fuit lucas euāgelista. q̃ ppter humilitatem se nō noiauit. Hoc sentit Greg. in mora. sz Ambro. videt dicere sup lucā q̃ nō fuit lucas. sed alī⁹ noie almeon. q̃d veri⁹ creditur. Naz lucas poti⁹ fuit discipul⁹ apl'oꝝ q̃ ex discipulis xpi. sicut pbat p Jeroni. in prologo eiusdē euāgelij ꝛ Aug. quicq̃d tm̄ sit de isto modice vtilitatis est nob ad sciēdū. Isti g̃ duo discipli ibāt ipa die resurrectiōis dñi post illas tres apparitiōes xpi in q̃dā castellū qd̄ distabat ab hierlm. lx. stadijs. q̃. s. lx stadia faciūt septē miliaria cū dimidio. vt dicit Albertus. Nicolaus tm̄ de Lyra dicit. q̃. lx. stadia faciūt quattuor leucas integras sine quattuor stadijs. sed h̄ est solū ex diuersa cōputatione illoꝝ. noie emaus q̃ fm Bedā dicebat post hoc Nicopolis. que p⁹ expugnatōnē iudee fuit restaurata sub marcho ꝛ armelio et anthonio. sz mutauit nomē. Et ipi loq̃bant ad inuicē non q̃si credētes. vt dicit Theophil⁹. sz vt stupentes in rebꝫ extraneis. De q̃ aūt inter cetera loq̃rent. dicit q̃ de his oibꝫ que acciderant. scz tpe passionis xpi in prio facte. vtputa de traditiōe. flagellatione. crucifixione ꝛ sepultura. ꝛ demū apparitiōe mulieribꝫ facta. Et credendū est q̃ isti duo discipuli nō sine magno dolore loquebant. de his oibꝫ que acciderāt. exēplo q̃rū nos ea que vidim⁹ ꝛ audiuimus de opibꝫ xpi annūciare alijs debemus. ꝛ cōferre inter nosmetipos. Juxta illd Job. vij. Quapro pter ꝛ ego nō parcā ori meo. loq̃r in tribulatiōe spūs mei. cōfabulabor cū amaritudine aie mee. Et factū ē dū fabularent secū. Fabula dr̄ cōpositio ex mirz incredibilibꝫ. qz vero isti mirabant de his q̃ acciderant. nec ea plene credebāt marie de resurrectōne. Ideo fabulari dicunt. ꝛ secum q̃rerent scz toto conatu adinuicē de saluatore. Vñ. ij. Paral. xv. In tota voluntate sua quesierūt dñm ꝛ inuenerūt eū. De q̃bꝫ aūt q̃sierūt inter se facile est videre. qz forte de illis q̃ fuit tāta puersitas iudeꝫ vt traderet dñm suū. Et quō xps nō restitit capiētibꝫ eum. Itē quō apli eius tanq̃ pusillanimes non defenderūt eū sed fugierūt ab eo. Inter cetera tm̄ querebāt quo deberēt diuerti. exq̃ fuerūt sine pre. ꝛ quā vitā eligerent. Ultio an possibile fuisset eū resurgere. ꝛ an illa vera esset q̃ p mulieres dicebant. Cū aūt illa cū amaritudine cōfabularent. tūc ipe iesus. de q̃ scz loquebant. ap propinquās ibat cū illis. Ecce iuxta vulgare, puerbiū. Lupus est in fabula. dū. scz ipe supuenit de q̃ loquebāt. Theophilus spūale corpus qd̄ habebat xps nulla ipediebat loci distantia q̃n statim adesset vbi ꝛ cū q̃bꝫ volebat. Attēde quō familiaris ē xps de se loq̃ntibꝫ Math. xviij. Ubi duo vl' tres cōgregati fuerint in noie meo. illic ego in medio eoꝝ sum. Quia aūt in ista. s. cōfabulatiōe occurrebāt dubitabiles qōnes. quas ipi p se nō sufficere poterant ad soluendū. ideo ponit eoꝝ ignorātia. vt dr̄ Oculi aūt eoꝝ tenebant ne eū agnoscerēt. habebat em̄ passionē in oculis que dr̄ aurisia. vel fm alios acrisia. latine vero dr̄ iuidentia. ꝛ est duplex. vel qñ rem pūtē nō videm⁹. vel qñ visam nō cognoscimus. qñ freq̃nter rem visam querimus aut quā manu tenemus. B ¶ Theophilus ponit tres cās hmōi apparitōis xpi pegrie. Prima vt discipuli nō timētes eū dicerēt totā suā intentōez corā ipo. Secdo vt intelligerent q̃ licet idē sit corp⁹ xpi q̃d resurrexit sicut pus. nō tm̄ oibꝫ esset visibile. sed q̃bus vellet. Tertio vt intelligerent q̃ p⁹ mortē cōuersatio ei⁹ nō erat digna hoibꝫ sz angelis. Greg. tm̄ dicit qz talē se illis demōstrauit exteri⁹ in oculis corpis q̃lis apud illos erat int⁹ in oculi mētis. Jpi em̄ xpm amabant. ꝛ tm̄ de ipo dubitabāt. Propter amorē igit se oñdit eis. sed ꝓpter dubitatiōz cognitiōis sue specie ab eis abscōdit. Pōt dici q̃re nō cognouerūt eū apli. Prio qz eoꝝ oculi tenebant ꝛ forte fuit ex tristicia ꝛ dolore cordis repleti. Vel vt dicit Aug. i ipis oculis opatōe sathane caligo q̃dā erat fluxu alicui⁹ hūoris causata. p quā diabolus volebat impedire cognitionē xpi. vl' vt dr̄ Dar. qz in alia specie oñsus ē eis. Et ait ad illos. Hic ponit xpi allocutio de eorūz dubitatōe. Exq̃ em̄ ipi nō aduertebāt ꝛ p pñs nec loq̃bat sibi. Jpe puenit eos vt p uocaret eos ad colloquiuz. ꝛ dicit eis. Qui sunt hi sermones q̃s cōferti⁹ adinuicē. q. d. exq̃ nihil mihi loq̃mi. tūc signū ē q̃ aliqd̄ arduū inter vos tractatis. et estis tristes. ꝛ sic nihil loq̃mini mihi. hoc eis pdixerat

Joh.xv. Quia plorabitis vos tc. Sz nevi
deret aliqd ihonestū tractare statim rūde
bat sibi vn⁹ ex illis noie Cleophas ⁊ dixit
ei. Tu sol⁹ pegrin⁹ es.s.p hac vice q̄ venisti
ad diē festū in hierlm cū alijs. vt ꝯ Joh.ij.
et.vij. Et ly solus nō facit exclusionē alio
rū pegrinoꝝ sz excludit cognitōz ab eo sic
apareē. de manifesta morte iesu. vt sit sen
sus. Cū multi pegrini sūt in hierlm qui de
ꝗ facto sciūt. tu sol⁹ es inter eos q̄ hec igno
ras. ⁊ ꝗ est mirū. Et ꝗ dicūt isti xpm per
egrinū. Primo qz erat de lōginquis ptib⁹
celi. Sc̄ō vt dicit Beda. quia lōge natura
ei⁹ ab eis p resurrectōis glaz distat Tertio
qz fidei eoꝝ erat extrane⁹ Ps. Extraneus
fact⁹ sum fratrib⁹ meis. ⁊ pegrin⁹. Contra
argūt eū. Et nō cognouisti ea q̄ fctā sunt
Acsi dicāt. pegrini ꝯsueuerūt inq̄rere ꝯ no
uitatib⁹. tu āt existēs circa tales nouitates
mirū est q̄ ignoras. Et ne excusaret de ob
liuione dicūt notāter. q̄ sūt facta i illa bis
dieb⁹. i. nouiter ⁊ recēter. Quib⁹ ille dixit.
Que. nō q̄rit ex ignorātia. vt dicit Lyra. sed
sic mgr sciēs aliqd pfecte. q̄rit nihilomin⁹
a disciplo. vt audiat intentōz suā. Deinde
ꝯ rūsio disciplōꝝ. In q̄ ꝯmēdant xpm tri
pliciter. s. respectu dei. respectu sui ⁊ respe
ctu primi. Et dixerūt ei de iesu nazareno.
Ecce cōmēdatio patrie. i. florido. Cañ.ij.
Ego flos campi. Cōmendāt ꝗ tutē. qz vir
fuit. i. ꝗtuosus Luc. vj. Virt⁹ de illo exi
bat ⁊ sanabat oēs. Itē cōmendāt officium
qz dicūt ꝓpha Joh.vj. Hic est ve ꝓpha. Et
dicit glo. dicūt eū ꝓphaz. tacent autē de filio
dei. qz nō pfecte crediderūt. vel qz sciūt
⁊ credūt. tū timent reuelare sibi. timentes
ne esset vn⁹ ex hostib⁹ xpi. ⁊ sic nesciētes cū
q̄ loquunt tacēt de filio dei Itē cōmēdant
opus dicētes. Potēs in ope et sermōe. fm
Lyrā. pdicatōis in suscitādis mortuis. et
sic de alijs curādis infirmis. Quante autē
sit potentie xpi sermo ꝯ Luc. iiij. Stupe
bāt aūt in doctrina ei⁹. qz in prāte erat ser
mo illi⁹. Itez cōmendāt eum respectu dei.
Coram deo. accept⁹ sz deo in oib⁹ pdictis.
Math.iij. Hic est fili⁹ meus dilectus in q̄
mihi cōplacui. Itē cōmendāt eū respectu
primi di. Et omni pplo. Omnis pplus gau
debat in vniuersis q̄ gloriose fiebant ab eo
Luc.xiij. Et ita describūt eū in vita. Con
sequēter describūt. qd factū est i morte. Et
qmo certe p inuidiā tradiderūt eū sūmi sa
cerdotes. sz pilato ⁊ gentib⁹. q̄ tū eum ve
nerari debuerāt. in damnationē mortis. ꝗ
habetur Math.xxvij. Et insinuāt genus
mortis dicentes. Et crucifixerūt eū. vñ ag
grauant eis caule tristicie. qz post hec om
nia sperabam⁹ q̄ ipe redempturus essz israel.
q.d. ꝗ uis tristes fuim⁹ ꝓpter mortē tuam.
tū spes resurrectionis sue mitigabat in no
bis aliqualiter tristiciam: nunc autez quia
non resurrexit desperamus multo fortius
Et dicit Theophilus q̄ ipsi estimabant
xpm solum redempturuz israhel. i. iudeos
a seruitute romanorū. ⁊ fieri solum regem
terrenum. quod ⁊ iudei hodie a messia ex
pectant. cum tū querendū est prius libera
ri a seruitute peccati. Et nunc sup hec om
nia dies est tertia hodie q̄ hec facta sunt.
Hoc dicunt ipi fm Lyram. reducētes in
memoriā q̄ pdixerat tertia die se resurrec
turū. Sicut etiā dicit Theophilus. Con
sequenter subiungūt de resurrectiōe quasi
hesitando. adducentes testimoniū mulie
rum ⁊ alioꝝ. vnde dicūt. Sed ⁊ mulieres
quedā ex nostris terruerūt nos. Hoc itel
ligendū est q̄ ad ablationē corporis xpi. ꝯ
q̄ turbabant aplī audito isto a mulieribus
nō aūt de resurrectione annūciata p ipsas
q̄ eis erat ꝯsolabilis. Subiūgunt tempus
testimonij mulieꝝ que ante lucem fuerunt
ad monumentū. dum adhuc tenebre eēnt.
Joh.xx. Et nō inuento corpore. quia dici
tur Luc.xxiiij. Qz ingresse nō inuenerunt
corp⁹ dñi iesu. Et ergo isti dicūt q̄ nō in
uento corpe xpi mulieres exierunt cito de
monumento ad dicendū q̄ factū est aplis
dicentes se etiā visionē angelorum vidisse
vt habet Joh.xx. vnū ad caput aliū ad pe
des ihesu in sepulchro. Qui sz angeli. di
cūt eum viuere Luc.xxiiij. Quem queritis
viuentē cū mortuis. surrexit non est ꝗ. Et
abierūt quidā ex nris. s. socijs ⁊ aplis xpi.
sz petr⁹ ⁊ iohannes. vt ꝯ Joh.xx. Et ita
inuenerūt. sz corpus xpi sublatū ⁊ monu
mentum apertum ⁊ vacuum. ⁊ lintheami
na ⁊ omnia alia sicut eis mulieres dixerāt.
Ipsum vero nō inuenerunt. sz ibi in loco
sepulchri. licet postea eum in via inueniss
sent. vt dicitur Math.xxviij. Ecce bone
mulieres sunt aliquando audiende. Unde
Gen.xxj. Sara dixit Abrae. Eijce ancil
lā ⁊ filiū ei⁹. Et noluit abraā. Sz dñs de⁹
dixit ad eū. Omia q̄ locuta ē tibi Sara audi

vocē ei⁹. C ¶ His itaq; auditꝫ ꝑ xp̄m a discipulis illis duob⁹. et ꝑcepta int̄ cetera eoꝝ dubitatōe d̄ sua resurrectōe tāq̄ pius mgr̄ dubitatōes eoꝝ ꝯfutat. scp̄turas allegat. ⁊ rōne ꝓbat. vt seq̄t̄. Et ip̄e dixit ad illos. scꝫ arguēs eos ex eoꝝ rn̄sione. O stulti. s. ꝑ cecitatē intellect⁹ ⁊ ignorātiā. maxie āt stulti. qꝛ credebāt solū redemptionē isrl̄ tp̄alē. ⁊ nō eternā ⁊ sp̄ūalē. ⁊ tardi corde. i. duri mēte. ad credendū in oīb⁹ q̄ locuti sūt ꝓphete. scꝫ de xp̄i morte ⁊ resurrectōe. Vn̄ Actu. iij. d̄r. De⁹ q̄ p̄nūciauit ꝑ os omniuꝫ ꝓphetaꝝ pati xp̄m suū. sic impleuit. Consequenter arguit rōne. Est em̄ mod⁹ ꝓbandi alicui ꝑ auctoritatē et rōem. Cū ḡ xp̄s allegasset ꝓph̄as. ꝯseq̄nt̄ arguit rōne. Dicit̄ ad Heb. ij. Decebat em̄ eū ꝑ passionē cōsummari. vbi glo. i. nisi xp̄s pateret̄ hō non redimeret̄. Vn̄ dic̄. Nōne oportuit xp̄m pati et ita intrare in gloriā suā. q̄si arguat. Illud qd̄ est diffinitū ab et̄no ex ꝯsilio trinitatis nō p̄t variari. Sꝫ xp̄m pati fuit diffinitū isto modo. ḡ oportuit eū pati. oportuit q̄dē. i. necesse ꝯditionale fuit. scꝫ si redemptio hoīs ordinari debuisset. nō āt necesse simpl̄r. Quia q̄ꝫuis ali⁹ modus redēptōis fuisset possibilis. null⁹ tn̄ ita fuit ꝯgru⁹ sic̄ passio xp̄i. Sed in ꝯ̄riū Gre. xxj. li. moral̄. Qui fecit nos de nihilo. p̄ter suā passionē nos potuit redimere. Verū est de absoluta potentia non autem ordinata. Et ergo oportuit christum pati. vt dicit Lyra. Tum ꝓpter ordinationē. tum propter christi exaltationē. tum propter humani generis redemptionez. tum ꝓpter scripture impletionem. Vnde Hiero. sup illud Psal. lxvij. Et domini dn̄i exitus mortis. Glo. ac si di. Quia de morte indignaris hūana ꝯditio. patienter fer mortē. quia ⁊ dn̄i qui peccatū non fecit. Dn̄i dico exitus ab hac vita nō ali⁹ fuit q̄ꝫ mortis. i. ꝑ mortem. Et ita intrare in gloriā suā. i. in gloriaꝫ ꝑ ip̄m acq̄sitam. q̄ gloria ꝯsistit in dotib⁹ anime ⁊ in glorificatione ab omni ꝓpl̄o. Hoc enim merito sue passionis xp̄s acquisiuit. qꝛ meruit glorificari ab omni ꝓpl̄o sic̄ ver⁹ deus. Phil. ij. D ¶ Hic notandū q̄ si christū oportuit pati ⁊ tūc intrare in gl̄am suā. q̄d nos miseri dicturi facturiq; sum⁹ qui nihil patimur. ⁊ tn̄ volum⁹ intrare in gl̄iaꝫ alienam. Et incipiēs a moyse ⁊ oīb⁹ ꝓphetꝫ interp̄tabat̄ illis in oīb⁹ scp̄turꝫ. q̄ d̄ ip̄o erāt in figuris p̄dicte videlicet in Gen̄. qūo de latere viri formata fuit Eua. sic de latere xp̄i ecclesia. Item qūo Abel ꝑ sacrificium deo placuit. Cayn v̄o displicuit. Sic hostia xp̄i accepta fuit deo. iudeoruꝫ victime displicuerunt. Et Cayn Abel ex inuidia occidit. Sic iudei xp̄m. Item qūo Abraham obtulit filiū i monte. Itē qūo Jacob vidit scalā celos tangentē in mysterio sctē crucis. Itē qūo moyses eduxit sexcēta milia hoīm. exceptis pueris ⁊ feminis. Item qūo Noe crapulat⁹ a vino denudatus est coram filijs. Sic xp̄s potat⁹ in cruce aceto denudat⁹ ab eis. Ps̄. Confusio operuit faciē meā. Duo filij illudētes ei scꝫ iudei ⁊ gentiles di. Vach qui destruis templuꝫ dei ⁊c̄. Sed surgens a mortuis maledixit vnū scꝫ iudeos. Itē qūo filij israel peccantes morsu serpentiū puniti. sanati fuerunt ex aspectu serpentis enei. Item de samsone qūo adamauit Dalidā. Nō em̄ allegauit eis poetica figmēta. non philosophica argumenta. q̄ licet etiā fuissent aliq̄ de xp̄o tn̄ paruā potuissent facere ꝓbatōez de ip̄o ḡ poti⁹ allegauit moysen q̄ p̄m⁹ fuit ꝓphaꝝ q̄ de xp̄o multa p̄dixerat. vt d̄r Deut. xviij. Et ꝯseq̄nt̄ alios ꝓph̄as allegauit vt Isaiā liij. q̄ dixit. Sic̄ ouis ad occisionē duct⁹ ē Item Hiere. xj. Ego q̄si agnus māsuet⁹ qui portat̄ ad victimā. Et sic de alijs. breuiter allegauit alios ꝓphetas in quodā generali. adducendo tn̄ principalia dicta de xp̄o. ⁊ q̄ntū sufficiebat ad ꝓpositū oñdēdū. vt dic̄ Lyra. Et appropinq̄bāt castello q̄ ibant. nō fuit eis tediū in via audire eū. et ita delectati in s̄mōe cito se estimauer̄t venisse. Et ip̄e finxit se lōgi⁹ ire. ac si remoti⁹ intendebat ire ad locū magꝫ distantē. Sꝫ a. d. tn̄ fictio duplicitas est. Et illa est peccatū. qūo h̄ ꝯuenit. Dicendū s̄m Aug. Qꝛ nō omnis fictio est mendaciū. sed solū illa qn̄ illud q̄d fingim⁹ nihil signat. sed qn̄ in aliquā rem refert̄ nō est mendaciū sed figura veritatꝫ. vt hic erat. Per istā em̄ fictiōez q̄ finxit se longi⁹ ire. significabat̄ s̄m Gregorium q̄ longe erat ⁊ q̄si ꝑegrinus a fide eorum. Et coegerunt eum. id est. alliciebant eum verbis. et postea forte traxerunt eum honeste dicentes. Mane nobiscum domine: quoniam aduesperascit. id est. incipit fieri nox. Et q̄ hoc sit verum ostendunt per signum cum dicūt. ⁊ inclinata est

iã dies ad occasũ. Ex hoc nos tenemur pegrinos nõ solũ hospitare. sed eos etiã ad domos nr̃as cogere ⁊ ipm dñm iesum depcare vt in istis dieb⁹ ⁊ alijs oibus maneat nobiscũ. Et quia iusta petentib⁹ nõ ē denegãdus assensus. subdit̃ ꝗ exauditio eoꝝ cũ dr̃. Et intrauit cũ illis. Cui⁹ rõnẽ assignat lyra di. Quia p̃dictũ desideriũ eorũ disponebat ad fidei cõplemẽtũ. Et factuꝫ est dũ recũberet cum illis. q̃q̃ eũ reputauerũt pegrinũ tñ eũ locauerunt ad mensã cũ illis. ⁊ nõ seorsũ. hoc est ꝯ dños potẽtes Sciebãt em̃ q̃ dicebat eis. Nam semper pauperes habebitis vobiscũ. i. habere poteritis. Math. xxvj. Et qr dr̃ ꝯnter q̃ acus vel subula nõ abscõdit̃ in sacco. iõ narrat euãgelista q̃ xp̃s q̃ hucusq̃ latuit gl'iã magnifice iã oñdit. vñ dic̃ Accepit panẽ ⁊ bñdixit ac fregit ⁊ porrigebat illis. Hoc mirũ ē q̃ ipe dñs accepit nõ exorat⁹ aut horatus sed simpl'r accepit ipis irreq̃sitis panẽ quẽ consueuerat mãducare ⁊ in ipo virtutẽ diuitatꝭ sue oñdere. ⁊ bñdixit. i. verb aliq̃b⁹ ꝺdicauit. ac fregit. p se. talit̃ ac si q̃s cultello acuto scidisset. ⁊ porrigebat ill'. s. tanq̃ dispensator eoꝝ. Et ita dicit Lyra. q̃uis alibi careat auctoritate lr̃a pñs ꝺ fractione. ¶ E ¶ Et apti sunt oculi eoꝝ. hec est tertia ps in qua oñdit̃ quõ xp̃s cognit⁹ est ab eis. vñ dic̃. Et apti sũt oculi eoꝝ. ꝓm glo. Lyre. Quia volũtarie se eis oñdit in effigie q̃ erat cognoscibil' ab eis. Unde scõm Aug. dr̃. Quãuis ipi sine oculis nõ ambulauerũt aptis. tñ impedimẽtũ q̃d fuit hucusq̃ eis oppositũ fuit remotũ. Crist. tñ dic̃ q̃ nõ sensibiles. sed oculi mẽtis fuerunt in eis aperti. et ꝗ bene ꝯcordat cũ lr̃a in q̃ dr̃ in fractione panis. Non em̃ cognouerunt aspectu vel auditu. Hoc em̃ fuit moris ei⁹ vt ꝓm modũ solitũ panẽ frangeret. ꝺ q̃ ipi recordati sunt. ⁊ cognouerũt eũ esse xp̃m. Et ipe euanuit ab oculis eoꝝ. oñdens q̃ habebat corp⁹ glorificatũ q̃d sbito p̃t trãsparere p dotẽ agilitatis vt dic̃ Ly. Quare aũt subito ē abscõsus ab eis. q̃ ita eũ diligebant. Rñdet q̃ ꝓpt̃ tria. Prio ꝓm Theophilũ vt animus ipoꝝ magis accenderet̃ in amorẽ ipius. Scꝺo ne esset causa erroris. putantib⁹ q̃ tale corpus haberet sicut prius. Tertio ꝓm Glo. subtrahit̃ carnalibus oculis species infirmitatꝭ. vt mẽtib⁹ incipiat apparere gl'ia resurrectõis. Quo facto discipuli dixerunt ad inuicẽ. sic lamentando qr tamdiu eũ desiderabãt. ⁊ tamen tam cito disparuit. Qr aũt desiderassẽt eũ oñdunt ipi di. Nonne cor nr̃m ardẽs erat in nobis. ac si dicant. quanta nr̃a diligẽtia q̃ nõ aduertebamus tam optimũ socium. cũ tñ cor nr̃m sensit eum esse dñm nr̃m. oñdens ipm q̃s eẽt. Ex quo aũt ardebat cor eoꝝ subiungunt. Dũ loq̃retur nobis i via scꝫ amicabiliter ⁊ fauorabiliter dulciter ⁊ suauiter. Et aperiret nobis scripturas. qr ꝓm Theophilũ. verba xp̃i itrabãt p aures vsq̃ ad cor eoꝝ. Et quia nescit tarda molimina spũssãcti gr̃a. Ideo hi discipuli ex accensione amoris. surgẽtes ea dẽ hora regressi sunt in hierl'm. ad alios discipulos q̃ erant in hierl'm congregati. ꝓpter metũ iudeoꝝ. vt dr̃ Joh. xx. ca. Nec tardabat eos via longa nec hora serotina nec causa ardua. ꝓpter quam venerant. vt dicit Alber. sed potius instigabat eos amor ad annunciandum xp̃i resurrectionẽ. ideo subdit̃. ⁊ i uenerũt eos congregatos. quia adhuc et thomas fuit cũ illis. ⁊ sic erãt oẽs. xi. ⁊ plures alij. s. virgo btã. maria magdalena ⁊ alij amici xp̃i. Ideo dr̃. Et eos q̃ cum ipis erant. di. qr surrexit dñs. Et addũt verenõ ficte. vt dicũt iudei. nec fantasticeyt dicũt manichei. sed vere. i. viuifice viuit corpus a q̃ aia recesserat in morte ⁊ sanguine sparso reassumpto. Et ad confirmationeꝫ dicti inducũt apparitionẽ petri. ac si dicerẽt. Pro certo vera ē apparitio quaꝫ vidit petr⁹ qr ipe ē. alit̃ ipe nõ crederet nisi esset ita in re. Sed si diceret̃. tamen iam petrus fuit piurus. ergo non debuit in testimonium induci. Dicendum q̃ fuit secum super eo iam dispensatũ. Sicut patet Mar. vlti. vbi angelus insinuauit culpã ei⁹ dimissam. Et ipi narrabãt que gesta erãt in via scꝫ de confabulatione ⁊ negligentia. et de allegatione scripturarũ salutifera. ⁊ sic de alijs. Ultimo quõ cognouerunt eum in fractione panis. Et cõportauerũt eis gaudiũ in simul de vera visione christi gratiosa. Sed super hoc verbo quod dicit̃. Rogauerunt eum vt maneret cum eis. Exemplo eorum a nobis est rogandus quadrupliciter. Primo per charitatis amicitiam Secundo per orationis instantiam. Tertio per mentis opulentiam. Quarto p pacis confidentiã. De primo scꝫ de caritatꝭ

amicicia dr̃ Joh. xiiij. c. Si q̃s diligit me sermonē meū seruabit. Et pater me⁹ diliget eū. ⁊ ad eū veniemus. ⁊ mansionē apd̃ eū faciemus. Scd̃o de ozōnis instātia dr̃ Luc̄. vlti. Coegerūt eum dicentes. mane nobiscū dñe. Tertio de mentis opulentia dr̃ Luc̄. xix. In domo tua oportet me manere. Quarto d̃ pacis cōfidētia dr̃ Joh. x. Querebant iesum appḣendere iudei. ⁊ exiuit de finib̃ eoz. ⁊ abijt trans iordanē in locū vbi Johānes erat baptizans pri⁹. et mansit ibi. Ecce xp̃s fugiēs pſecutōes manet in loco pacis. Ps̄. In pace factus ē locus eius. Isido. Qui pacē amplectit. xp̃o in se mansionē parat. Pro q̃ māsiōe vt maneat nobiscuz hic p gr̃am. ⁊ in futuro nos cū eo pducat ad gl̃iam. ip̃m glorificantes implorēmus. Quod nobis prestare dignetur pater et filius ⁊ spūsſctūs. Amen.

¶ In octaua Pasce. I. ¶ Sermo. LXI

Stetit iesus ī medio

discipulozū et ait. Pax vob. Joh. xx. Sicut dicit btūs Aug. sup ps̄. lxxviij. sermone. ij. Duo q̃dem nobis in genere hūano nota erant. vnū aūt incognitū. nasci quippe ⁊ mori oēs sciebamus. sed resurgere ⁊ ieternū viuere nesciebam⁹ vt ergo oñderet nobis xp̃s qd̃ nō nouerāmus suscepit duo que nouerāmus. / Hec Aug. Ex q̃bus verbis patet q̃ xp̃s iō nasci ⁊ mori voluit sicut ceteri hoies. ⁊ tādē resurgere a mortuis. vt resurrectōe sua doceret se esse supra hoies. ac p ḣ spem daret hoib̃ resurrectiōis future. Unde dic̄ Aug⁹. lib. de symbolo tractatu p̄mo in fine. Credimus resurrectionē carnis q̃ p̄cessit ī xp̃o vt hoc speret corpus q̃d p̄cessit in capite. Hec ille. Sed qz hec difficilia sūt ad credendū. Jō xp̃s multiplici argumento suā resurrectionē pbauit. docens non eē ipossibile homibus q̃d in xp̃o fuit iam inchoatū. ꝓpter qd̃ sic dicit Aug. in sermone de resurrectōe dñi. Cristus voluit resurgere eo tpe q̃ cūcta reuiuiscūt vt oñderet p ḣ homi esse possibile q̃ q̃nq; rediret ad vitam. exq̃ terrena scentia videt redire ad vegetatiōz Nā fm ip̃m. Sicut post hiemalis frigoz frigidā sepulturā. q̃dāmō pullulare elemēta oia festināt. vt resurgente dño et ipa resurgere videant. Nam ex resurrectiōe dñi aer salubrioz. sol candidioz. terra fit fecundioz. extūc surculus vírescit in frutice. herba crescit in segete. vinea letat̃ in palmite. Si igit̃ cū florescit xp̃i caro oia floribꝫ vestiūt. necesse est vt aliq̃ hō credat se resurrecturū. Hec ille. Ad ḣ igitur pbandū efficacius dñs volens resurrectiōis sue veritatem pbare apparuisse legitur aplis ipso die resurrectionis. ⁊ post ḣ die octauo eiusdem vt veritate resurrectiōis sue probata nos d̃ resurrectōe nr̃a accertioraret. Qnā q̃dem veritatē resurrectōis sue xp̃s pbans stetit in medio discipulozū suozū dicēs. pax vob. Principalit̃ tria fecit Jesus p⁹ resurrectionē int̃ discipulos. Primo qz stetit. secundo qz in medio. tertio qz dixit pax vobis. In q̃b̃ verbis xp̃s post resurrectiōem suā cōsolat̃ suos fideles triplīr. Primo q̃dē cōsolat̃ eos tanq̃ fortis ⁊ potēs ad auxiliandū. cū dr̃. stetit iesus. qz expectat Scd̃o cōsolatur eos tanq̃ ver⁹ mediator ad reconciliandū qz in medio. Tertio cōsolatur eos tanq̃ q̃etator ad pacificandū. qz dicit pax vobis. ⁊ ita oñdit se esse auxiliatorem reconciliatorē et pacificatorem. ¶ A

Dixi primo

q̃ xp̃s cōsolat̃ suos fideles p r̃surrectionē tanq̃ fortis ⁊ potēs ad auxiliandū in ḣ q̃ stetit. Stetit aūt xp̃s post resurrectionē suā triplici de cā. Primo ad vocādū vt ad pniam veniamus. Omis em̄ ei⁹ vita. omis doctrina ad ḣ fuit ordinata. vt factis et verbis nos vocaret ad pniaz. Et iō q̃ ad pniam venire renuit omne illud infrigit et destruit ꝓpter qd̃ xp̃s venit. Qz autē xp̃s ad ḣ stetit dr̃ Joh. vij. In die inq̃t magne festiuitatis. scz scenophegie. que dies significabat statū beatitudinis sue fm Lyram. stabat iesus ⁊ clamabat dicēs. Si q̃s sitit veniat ad me ⁊ bibat. Constat aūt qz non vocabat tūc ad bibēdū aquā materiālē quā nō habebat in copia cū eā sol⁹ petierit a samaritana Joh. iiij. Et iō intelligit̃ illud ꝗbū de aq̃ pnie. ad quā xp̃s vocabat pctōres. O si xp̃m vocantē pctōres multi tūc secuti sūt q̃n tn̄ adhuc nec ei⁹ miracla viderāt nec p̄mia exhibita cōsiderabāt q̃n tū ⁊ nos rei sum⁹. q̃ vt dicit Gre. in omel. sup Math. ⁊ miracula audim⁹ ⁊ p̄mia cognoscim⁹. nec tn̄ ad xp̃m venim⁹. Scd̃o stetit dñs nr̃ p⁹ resurrectōz suā. q̃si parat⁹ ad auxiliādū ⁊ ꝓfortādū ne ī tribulatōib̃ deficiam⁹. Quis em̄ int̃ tot ꝓicula ī̃ter tot